

16 OKTOBER 2016 – NEGENENTWINTIGSTE ZONDAG DOOR HET JAAR

EERSTE LEZING
EXODUS, 17, 8-13

In die dagen kwam Amalek aanzetten om Israël aan te vallen. Toen zei Mozes tot Jozua: „Kies manschappen uit en trek morgen ten strijde tegen Amalek. Zelf ga ik met de staf van God in mijn hand op de top van de heuvel staan.” Jozua deed wat Mozes hem had opgedragen. Hij bond de strijd aan met Amalek terwijl Mozes, Aäron en Chur de top van de heuvel bestegen.

En zolang Mozes zijn armen opgeheven hield waren de Israëlieten aan de winnende hand. Maar liet hij zijn armen zakken, dan won Amalek. Ten slotte werden Mozes' armen moe. Toen haalden ze een steen voor hem waarop hij ging zitten. Aäron en Chur ondersteunden zijn armen, elk aan een kant. Zo bleven zijn armen omhooggeheven, tot zons- ondergang toe. En Jozua versloeg Amalek en zijn leger met het zwaard.

TWEEDE LEZING
TWEEDE BRIEF AAN TIMOTEÛS
3, 14 — 4, 2

Dierbare,
Blijf bij de leer die gij gelovig hebt aanvaard. Bedenk wie het waren die u onderricht hebben en hoe gij van kindsbeen af vertrouwd zijt met de heilige geschriften; daaruit kunt gij de wijsheid putten die u leidt tot het heil, door het geloof in Christus Jezus. Elk door God geïnspireerd geschrift dient ook om te onderrichten in de waarheid en dwalingen te weerleggen, om de zeden te verbeteren en de mensen op te voeden tot een rechtschapen leven, zodat de man Gods voor zijn zaak berekend is en toegerust voor elk goed werk.

Ik bezweer u voor het aanschijn van God en van Christus Jezus, die levenden en doden zal oordelen bij zijn verschijning en bij zijn koningschap: verkondig het woord, dring aan te pas en te onpas, weerleg, berisp, bemoedig; in één woord, geef uw onderricht met groot geduld.

EVANGELIE
LUCAS 18, 1-8

In die tijd leerde Jezus in een gelijkenis aan zijn leerlingen dat zij steeds moesten bidden en daarin niet versagen.

Hij zei: „Er was eens in een zekere stad een rechter die zich om God noch gebod bekommerde. Er was ook een weduwe in die stad die herhaaldelijk bij hem kwam met het verzoek: ‘Verschaf mij recht ten opzichte van mijn tegenstander.’ Een tijdlang wilde die rechter niet, maar daarna zei hij bij zichzelf: ‘Al bekommer ik mij om God noch gebod, toch zal ik die weduwe recht verschaffen om niet langer geplaagd te worden door haar eindeloze bezoeken.’”

En de Heer sprak: „Hoor wat de onrechtvaardige rechter zegt! Zou God dan geen recht verschaffen aan zijn uitverkorenen die dag en nacht tot Hem roepen, of zal Hij ten opzichte van hen onbewogen blijven? Ik zeg u: Hij zal hun spoedig recht verschaffen. Maar zal de Mensenzoon bij zijn komst het geloof op aarde vinden?”

Schriftlezingen
© Katholieke Bijbelstichting
Breda, www.bijbel.net

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN C-JAAR
— Luc DEVISSCHER —*Recht in het geding*

EVANGELIE • Na een onrechtvaardige rentmeester (zie zondag 26) treedt nu een *onrechtvaardige rechter* voor een ‘gunstig’ voetlicht? Jezus laat hem optreden in een gelijkenis voor zijn leerlingen om hen aan te sporen met volharding te bidden tot God, onze Vader.

Bij Lucas stellen de gelijkenissen van Jezus vooral de uitverkorenen van het koninkrijk van God present. De voorkeur van de Mensenzoon gaat uit naar diegenen die onder onrecht lijden. Tegen dat onrecht moeten de volgelingen hun stem verheffen door te blijven bidden en de moed niet op te geven. Het gebed voor en van de onrechtlijders is een aanhoudende schreeuw tot God. Dag en nacht. Geen ware God die daarvoor onbewogen blijft.

Mooie gedachte en hoopgevend. Als we echter in de wereld rondkijken, zijn we misschien veeleer de mening toegedaan dat God harteloos toekijkt op het onrecht, eerder dan dat Hij het recht in stelling brengt. Is de hemelse God in zekere zin zelfs niet nog meer onrechtvaardig dan die fameuze rechter uit de stad van mensen? Toch verwacht de Mensenzoon bij zijn komst op aarde bij zijn volgelingen een godsvertrouwen te vinden. Hoe valt dat te rijmen?

De gelijkenis helpt ons op weg. De hoofdrol wordt ingenomen door een niet versagen- de weduwe die opkomt voor haar geschonden belangen. De rechter verschafft recht aan deze vrouw teneinde van haar eindeloos gezaag af te zijn. Ze blijft zo hameren op het onrecht waarmee ze wordt vastgespijkerd, dat de oordelaar vreest dat ze het niet bij vriendelijke woorden zal laten. Misschien komt ze hem wel op zijn gezicht timmeren.

De rechter heeft geen enkele godsbekommernis. Hij spreekt recht om zijn gezicht niet te verliezen. Hoewel recht in de wet, is hij toch onrechtvaardig in zijn hart. Als zelfs die slapjanus al toegeeft, hoe dan zou een rechtvaardige God doof kunnen blijven voor het eindeloze geroep van zijn uitverkorenen? God hoeft niet bang te zijn om – zoals de rechter – te delen in de klappen. Hij zal met haast recht verschaffen aan zijn uitverkorenen.

Ook hier mooie en hoopvolle woorden. Evengoed blijven we zitten met de vraag wanneer dat snelrecht er nu eindelijk zal komen. Voorlopig heeft het er alles van weg dat God niets doet. Of moeten we misschien nog heel even wachten, tot de Mensenzoon terugkomt? Zal dan definitief recht en oordeel worden uitgesproken? Wanneer echter komt die dag? Daar zitten we intussen toch ook al een paar eeuwen op te wachten.

Ooit hoorde ik iemand zeggen dat zolang er op aarde één mens overblijft met honger, de komst van de Mensenzoon nog niet voor morgen is. Uitstel of bespoediging van zijn komst bewerkstelligen de volgelingen dus zelf, door al dan niet de hand aan de ploeg te slaan. Wat uitblijft, is niet de komst van de Mensenzoon, maar onze werken van barmhartigheid. We effenen de weg van de Mensenzoon door die godsbekommernis te delen en in daden tegenwoordig te stellen. Juist daarom mogen we niet versagen in ons gebed tot God, die onze Vader is.

EERSTE LEZING • In de tijd van Mozes wordt een ‘heilige oorlog’ uitgevochten. Israël wordt belaagd door de Amalekieten. Met de staf van God in de hand posteert Mozes zich op het hoofd van de heuvel. Hij is op het hoogtepunt van zijn godsvertrouwen. Het volk van God blijft ongenaakbaar voor elke vijand, zolang Mozes als in een gebedshouding de armen blijft opheffen naar de hemel. Wat echter als hij moe wordt en het opgeeft? Daar moet iets op worden gevonden. Mozes mag niet ophouden te bidden. Twee van zijn topmannen zetten hem op een steen en kunnen hem zo makkelijk ondersteunen. Het kwade in Amalek verliest. Hij en zijn leger worden in de pan gehakt.

LEZING UIT TIMOTEÛS • Blijf lezen in de heilige geschriften die kracht van God in zich hebben. We kunnen het niet genoeg herhalen. Lees in de Bijbel, lees en herlees. Het zijn door God gedreven verhalen, neergeschreven in mensenwoorden. Door het geloof in Jezus Christus brengen ze redding. Lees ze niet enkel, maar vertel de verhalen ook voort. Te pas en wellicht nog meer te onpas. Dring aan met een engelengeduld en verkondig de Bijbelverhalen zo dat ze levensverhalen voor mensen worden.

- De commentaren op de Schriftlezingen zijn op Twitter te volgen via @DevisscherLuc
- Reacties welkom via luc.devisscher@ccv.be